

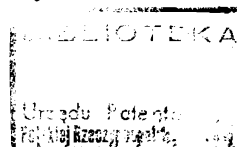
2

5 listopada 1931 r.

2

B61f 15/22

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14402.

Kl. 20 d 18.

Victor Alexander Bary
(Londyn, Wielka Brytania).

Maźnica zwłaszcza do pojazdów kolejowych.

Zgłoszono 20 marca 1930 r.

Udzielono 4 września 1931 r.

Pierwszeństwo: 13 sierpnia 1929 r. (Wielka Brytania).

Wielkość maźnic, zwłaszcza do pojazdów kolejowych, uwarunkowana jest szeregiem przepisów. Przepisy te są oparte głównie na tem, że powierzchnia smar przy największym nachyleniu maźnicy, wywołanem działaniem siły odśrodkowej podczas jazdy na łuku, winna znajdować się poniżej otworu w przykrywie, posiadającej wgłębienie na krążek uszczelniający, przyczem wielkość tego otworu uzależniona jest od wielkości pierścienia odrzutowego, umieszczonego na przedpiaściu osi. Średnica pierścienia odrzutowego uzależniona jest od potrzeby wywierania na smar odpowiedniej siły odśrodkowej, by smar ten przy zwykłej szybkości pojazdu mógł być niezawodnie odrzucany. Wysokość po-

ziomu smaru jest zależna również od wielkości i kształtu dna zbiornika smaru, gdyż przyrządy do doprowadzania smaru wymagają pewnej głębokości zanurzenia, by dostarczały dostateczną ilość smaru do panewki. Wskutek tego znane dotychczas maźnice posiadają stosunkowo duże wymiary kadłuba, których zmniejszenie jest przedmiotem niniejszego wynalazku.

Według wynalazku wgłębienie na krążek uszczelniający, znajdujące się od strony piasty koła, utworzone jest przez ściannę końcową kadłuba maźnicy i przykrywę. Dzięki temu osiąga się różne możliwości zmniejszenia otworu w tej przykrywie, podniesienia powierzchni nachylenia smaru, podniesienia zbiornika do smaru i w

rezultacie pożądane zmniejszenie kadłuba maźnicy. Jeżeli przykrywa ma być na przedpiaściu przed założeniem pierścienia odrzutowego, można wspomniany otwór w przykrywie wykonać mniejszy, niż największa średnica pierścienia odrzutowego, umieszczonego w maźnicy. Nie można było tego dokonać w znanych maźnicach, ponieważ wgłębienie na krążek uszczelniający było utworzone przez ściany kadłuba maźnicy. Można również otwór w przykrywie wykonać wielkości równej lub mniejszej od średnicy pierścienia odrzutowego, gdy przykrywa przynajmniej w jednym kierunku np. pionowym jest większa, niż średnica pierścienia odrzutowego. Wprowadzanie przykrywy odbywa się wtedy po założeniu pierścienia odrzutowego w ten sposób, że przesuwa się ją w położeniu odchylonem względem największej średnicy za pierścień odrzutowy, odwraca się przykrywę po opuszczeniu lub podniesieniu, a następnie ustawia w położenie krańcowe. Zapomocą obydwu sposobów osiąga się to, że dolny brzeg otworu w przykrywie znajduje się nad najniższym brzegiem pierścienia odrzutowego, wskutek czego kadłub maźnicy może być odpowiednio zmniejszony.

Rysunek przedstawia dwa przykłady wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia maźnicę w widoku ztyłu; fig. 2 — tylną część maźnicy w przekroju podłużnym wzdłuż osi czopa; fig. 3 — przekrój końca maźnicy wzdłuż linii III—III na fig. 1; fig. 4 — inny przykład wykonania końca maźnicy w przekroju podłużnym, a fig. 5 — położenie poszczególnych części maźnicy według fig. 4 podczas ich składania.

Wgłębienie 1 na krążek uszczelniający w przykładzie wykonania według fig. 2, jak również według fig. 4, jest utworzone przez ścianę końcową 2 kadłuba 3 maźnicy i przykrywę 4. Przykrywa 4 jest połączona z kadłubem 3 względnie jego ścianą końcową 2 na narożnikach zapomocą śrub 5.

W przykładzie wykonania według fig. 2 wielkość otworu 14 w przykrywie 4, uzależniona od poziomu powierzchni smaru 6 przy największym nachyleniu maźnicy, może być mniejsza od średnicy pierścienia odrzutowego 9, umieszczonego w kadłubie 3 maźnicy na przedpiaściu 7 osi, gdyż pokrywę wprowadza się na czop osi przed założeniem pierścienia 9. Ponieważ w znanych dotychczas przykrywach dolny brzeg 10 otworu 14 musi znajdować się powyżej najniższego brzegu 11 pierścienia odrzutowego 9, przez zmniejszenie więc średnicy tego otworu do wielkości mniejszej od średnicy pierścienia 9 osiąga się przesunięcie brzegu 10 ku osi. Przez odpowiednie zwiększenie pochylenia powierzchni smaru można, przy niezmięnionej głębokości zanurzenia przyrządów do doprowadzania smaru, podnieść dno 12 maźnicy 3, zmniejszając przez to wymiary kadłuba maźnicy. Krążek uszczelniający 13 umieszcza się we wgłębieniu 1 w znany sposób.

Gdy według fig. 2 otwór 14 w przykrywie 4 jest okrągły, a średnica jego jest mniejsza niż największa średnica pierścienia odrzutowego 9, w przykładzie wykonania według fig. 4 w przykrywie 4 znajduje się otwór 14 eliptyczny lub owalny, czyli średnica tego otworu w jednym kierunku jest większa, niż największa średnica pierścienia odrzutowego, średnica zaś, uzależniająca pośrednio wielkość kadłuba maźnicy, jest mniejsza, niż średnica pierścienia odrzutowego. W ten sposób można po umocowaniu pierścienia 9 na przedpiaściu 7 osi założyć przykrywę 4, względnie kadłub 3 maźnicy, i w tym celu przykrywę nadaje się nachylone położenie względem średnicy większej od największej średnicy pierścienia odrzutowego 9. W tem położeniu przesuwa się przykrywę za pierścień i podnosi lub opuszcza, zależnie od jej nachylenia. Fig. 5 przedstawia przykrywę w położeniu, w którym musi być ona podniesiona po przesunięciu za pierścień. W tem

położeniu otwór 14 wystarczy zupełnie do ustawienia przykrywy 4 w położenie ostateczne. Również w przykładzie wykonania według fig. 4 dolny brzeg 10 jest położony wyżej, niż najniższy brzeg 11 pierścienia 9, wskutek czego osiąga się odpowiednie zmniejszenie kadłuba maźnicy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Maźnica zwłaszcza do pojazdów kolejowych, znamienna tem, że wgłębienie (1) na krążek uszczelniający od strony piasty koła jest utworzone przez końcową ścianę (2) kadłuba maźnicy i przykrywę (4).

2. Maźnica według zastrz. 1, znamienna tem, że wielkość okrągłego otworu (14) w przykrywie (4) jest mniejsza od średni-

cy pierścienia odrzutowego (9), umieszczonego w kadłubie maźnicy na przedpiaściu (7).

3. Maźnica według zastrz. 1, znamienna tem, że wielkość otworu w przykrywie (4) w jednym kierunku, np. pionowym, jest większa niż największa średnica pierścienia (9), podczas gdy wielkość otworu, uzałęzniająca pośrednio wielkość kadłuba maźnicy, jest mniejsza niż średnica pierścienia (9), wskutek czego przykrywa po umocowaniu pierścienia (9) może być w położeniu nachylenem przesunięta za ten pierścień i po podniesieniu lub opuszczeniu ustawiona w położenie końcowe.

Victor Alexander Bary.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

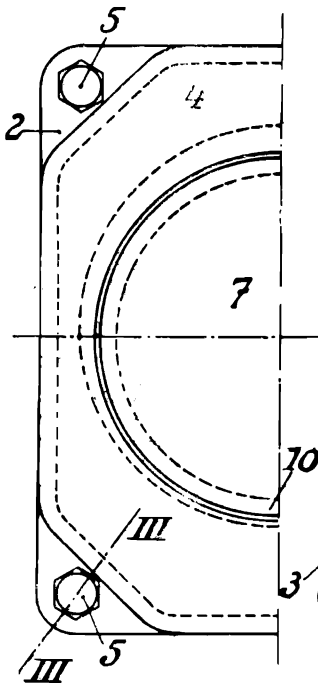

Fig. 2

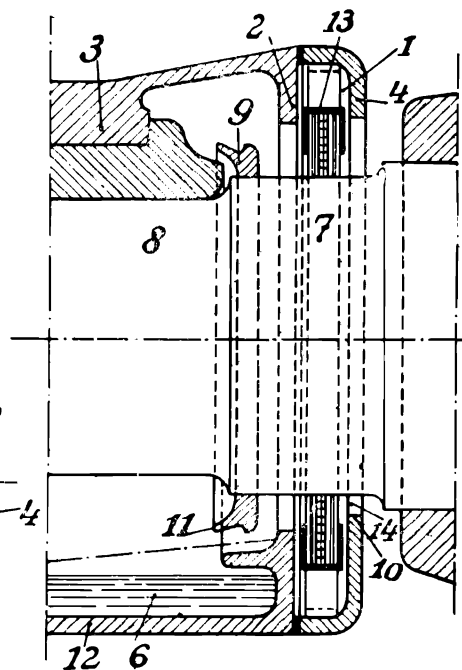

Fig. 3

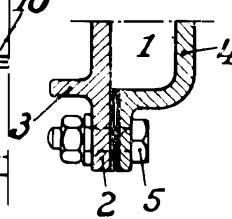

Fig. 5

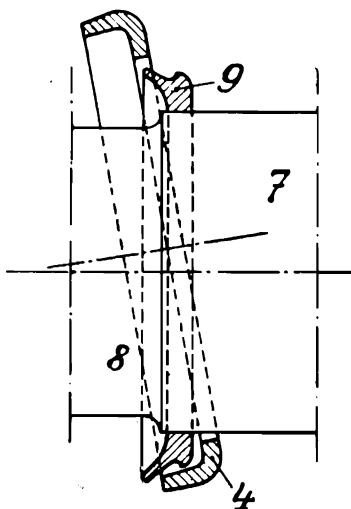

Fig. 4

